

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angélique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Strona pozwana: Condor Flugdienst GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ingerencje osób trzecich działających na własną odpowiedzialność, na które przeniesiono zadania należące do działalności przewoźnika lotniczego należy oceniać jako nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia ⁽¹⁾?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy przy ocenie istotne jest, na czyje zlecenie (przewoźnika lotniczego, operatora portu lotniczego etc.) działała osoba trzecia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Hiszpania) w dniu 14 marca 2014 r. – Aktiv Kapital Portfolio Investment przeciwko Angelowi Luisowi Egei Torregrosie

(Sprawa C-122/14)

(2014/C 159/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Strona pozwana: Angel Luis Egea Torregrosa

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywę 93/13/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak hiszpańskie przepisy, które nie zezwalają na przeprowadzenie z urzędu kontroli – [in] limine litis, w późniejszym postępowaniu egzekucyjnym, sądowego tytułu egzekucyjnego tj. postanowienia wydanego przez sąd, kończącego postępowanie nakazowe z powodu braku złożenia sprzeciwu – nieuczciwych warunków zawartych w umowie stanowiącej podstawę wydania postanowienia, którego egzekucji się żąda, skoro według prawa krajowego zachodzi powaga rzeczy osądzonej zgodnie z art. 551 oraz 552 w związku z art. 816 ust. 2 LEC.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 18 marca 2014 r. – Andrejs Surmačs przeciwko Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Sprawa C-127/14)

(2014/C 159/20)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Andrejs Surmačs

Strona pozwana: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pkt 7 załącznika I do dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ustanowione w nim wyliczenie osób, które należy uważać za powiązane z instytucją kredytową i którym należy odmówić wypłaty gwarantowanego odszkodowania, jest wyliczeniem wyczerpującym?
- 2) Czy za kierownika instytucji kredytowej lub jedną z innych osób wymienionych w pkt 7 załącznika I do dyrektywy należy uznać osobę, która zgodnie z opisem stanowiska ma prawo planowania, koordynowania i nadzorowania określonej dziedziny działalności instytucji kredytowej lub sprawowanie określonej funkcji, lecz nie w odniesieniu do działalności instytucji kredytowej jako całości, i która nie ma możliwości wydawania poleceń lub podejmowania decyzji wiążących dla innych osób? Czy należy w tym zakresie brać pod uwagę, co obejmuje dana dziedzina działalności instytucji kredytowej lub dana funkcja?
- 3) Czy pkt 7 załącznika I do dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może odmówić wypłaty gwarantowanego odszkodowania osobie, która – zgodnie z zakresem uprawnień i obowiązków na danym stanowisku zawartym w opisie tego stanowiska – nie może być uznana za kierownika, ale faktycznie ma wpływ na decyzje osób kierujących instytucją kredytową lub osób osobiście odpowiedzialnych za tę instytucję? Czy w tym kontekście może mieć znaczenie wpływ o charakterze wyłącznie nieformalnym, wynikający z autorytetu, kompetencji lub wiedzy takiej osoby w odniesieniu do działalności instytucji kredytowej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 5

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 18 marca 2014 r. – Staatssecretaris van Financiën przeciwko Het Oudeland
Beheer BV**

(Sprawa C-128/14)

(2014/C 159/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: Het Oudeland Beheer BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 część A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy VAT⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że do podstawy opodatkowania z tytułu dostawy w rozumieniu art. 5 ust. 7 lit. a) tej dyrektywy nie należy koszt wytworzenia gruntu i innych materiałów, za które podatnik zapłacił podatek VAT z tytułu ich nabycia (w tym wypadku: przez ustanowienie prawa rzeczowego dające uprawnionemu prawo do korzystania z nieruchomości)? Czy jest inaczej, jeżeli na podstawie przepisów prawa krajowego – bez względu na to czy są one w tym zakresie zgodne z szóstą dyrektywą VAT, czy też nie – podatnik odliczył ten podatek przy okazji nabycia?
- 2) Czy w przypadku takim jak niniejszy, w którym wraz z zabudową zostały nabyte wraz z ustanowieniem prawa rzeczowego w rozumieniu art. 5 ust. 3 lit. b) szóstej dyrektywy VAT, art. 11 część A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że do podstawy opodatkowania dostawy w rozumieniu art. 5 ust. 7 lit. a) szóstej dyrektywy VAT należy wartość czynszu, czyli wartość kwot wymagających corocznie uiszczenia przez cały okres istnienia prawa rzeczowego lub wymagających jeszcze uiszczenia w pozostałym okresie istnienia tego prawa?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).